JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS

JULIANE KOKOTT

18 päivänä syyskuuta 2007 [1]

I Johdanto

1. Kymmenen uuden jäsenvaltion liityttyä Euroopan yhteisöön 1.5.2004 voimassa ollut yhteisön oikeus eli yhteisön säännöstö (ns. acquis communautaire) ulotettiin koskemaan näitä valtioita. Laajoja osia tästä säännöstöstä julkaistiin kuitenkin Euroopan unionin virallisessa lehdessä yhdeksällä uudella virallisella kielellä vasta merkittävän viivästyksen jälkeen. Koska Skoma-Lux, s.r.o. -nimisen yrityksen (jäljempänä Skoma-Lux) katsottiin rikkoneen sovellettavia yhteisön tullilainsäädännön oikeussääntöjä Tšekin tasavallan liittymisen jälkeen mutta ennen niiden julkaisemista virallisen lehden tšekinkielisessä erityispainoksessa, Tšekin tulliviranomaiset määräsivät seuraamuksia. Yhteisöjen tuomioistuimen on nyt selvitettävä, voidaanko tällaisiin oikeussääntöihin vedota yksityisiä vastaan ennen niiden julkaisemista heidän kielellään.

1 – Alkuperäinen kieli: saksa.

II Asiaa koskeva lainsäädäntö

2. Johdetun oikeuden julkaisemisesta määrätään lähtökohtaisesti EY 254 artiklassa. Nyt käsiteltävän asian kannalta merkityksellisessä 2 kohdassa määrätään seuraavaa:

"Neuvoston ja komission asetukset sekä ne näiden toimielimien direktiivit, jotka on osoitettu kaikille jäsenvaltioille, julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä. Ne tulevat voimaan niissä säädettynä päivänä tai, jollei voimaantulosta ole säädetty, kahdentenakymmenentenä päivänä siitä, kun ne on julkaistu."

3. Euroopan talousyhteisössä käytettäviä kieliä koskevista järjestelyistä 15.4.1958 annetun

neuvoston asetuksen N:o 1[2] 4 artiklassa säädetään kieliä koskevasta järjestelystä seuraavaa:

"Asetukset ja muut yleisesti sovellettavat säädökset laaditaan 20 virallisella kielellä."

4. Tšekin tasavallan, Viron tasavallan, Kyproksen tasavallan, Latvian tasavallan, Liettuan tasavallan, Unkarin tasavallan, Maltan tasavallan, Puolan tasavallan, Slovenian tasavallan ja Slovakian tasavallan liittymisehdoista ja niiden sopimusten mukautuksista, joihin Euroopan unioni perustuu, tehdyn asiakirjan[3] (jäljempänä liittymisasiakirja) 2 artiklassa määrätään, että yhteisön oikeus on lähtökohtaisesti voimassa uusissa jäsenvaltioissa liittymispäivästä eli 1.5.2004 lähtien:

"Alkuperäisten sopimusten määräykset sekä toimielinten ja Euroopan keskuspankin ennen liittymistä antamien säädösten säännökset ja määräykset sitovat uusia jäsenvaltioita liittymispäivästä alkaen, ja niitä sovelletaan näissä valtioissa kyseisissä sopimuksissa ja tässä asiakirjassa määrätyin edellytyksin."

5. Liittymisasiakirjan 58 artiklassa määrätään kieliä koskevasta järjestelystä ja julkaisemisesta seuraavaa:

"Toimielinten ja Euroopan keskuspankin ennen liittymistä antamien säädösten tekstit, jotka neuvosto tai komissio taikka Euroopan keskuspankki on laatinut latvian, liettuan, maltan, puolan, slovakin, sloveenin, tšekin, unkarin ja viron kielellä, ovat liittymispäivästä alkaen todistusvoimaiset samoin edellytyksin kuin yhdellätoista nykyisellä kielellä laaditut tekstit. Ne julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä, jos nykyisillä kielillä laaditut tekstitkin on julkaistu siinä."

6. Välittömästi kymmenen uuden jäsenvaltion 1.5.2004 tapahtuneen liittymisen jälkeen useissa virallisen lehden numeroissa[4] julkaistiin huomautus. Se esitettiin virallisen

2 – EYVL 17, s. 385, sellaisena kuin se on muutettuna liittymisasiakirjalla.

3 – EUVL 2003, L 236, s. 33.

4 – EUVL L 169–174, kunkin niteen takakannen sisäpuolella.

lehden paperiversiossa ja CD-Rom-versiossa seuraavassa muodossa:

"Huomautus lukijalle

Euroopan unionin virallisen lehden erityispainos, joka sisältää toimielinten ja Euroopan keskuspankin ennen liittymistä antamien säädösten tekstit, julkaistaan latviaksi, liettuaksi, maltaksi, puolaksi, slovakiksi, sloveeniksi, tšekiksi, unkariksi ja viroksi. Erityispainoksen osat ilmestyvät vaiheittain toukokuun 1. päivän ja vuoden 2004 lopun välisenä aikana.

Erityispainosta odotellessa tekstit ovat saatavilla sähköisessä muodossa EUR-Lexissa.

EUR-Lexin osoite on: http://europa.eu.int/eur-lex/fi/accession.html"

7. Ainakin jonkin aikaa virallisen lehden vastaavissa numeroissa internetin EUR-Lexissa julkaistiin tosin toinen tšekinkielinen teksti, joka oli 25.6.2007 saakka vielä saatavilla, mutta korvattiin 1.8.2007 edellä mainitulla tekstillä tšekinkielisenä. Tämän tekstin otsikkona oli "Oznámení Komise" eli komission huomautus, ja sen toisessa kappaleessa oli ylimääräinen virke:

"Ta po nezbytnou dobu představuje zveřejnění v Úředním věstníku Evropské unie podle článku 58 aktu o přistoupení z roku 2003."

Sen mukaan julkaiseminen EUR-Lexissa vastasi virallisen lehden erityispainoksen julkaisemiseen saakka liittymisasiakirjan 58 artiklassa tarkoitettua julkaisemista. [5]

8. Pääasian oikeudenkäynnin kohteena on tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä

5 – Bobek, M., "The binding force of Babel", *EUI Working Papers Law* 2007/06, s. 11 (= *European law reporter* 2007, 110, erityisesti s. 114), siteeraa myös englanninkielistä versiota tästä virkkeestä ("– – and will in the meantime constitute publication in the Official Journal of the European Union for the purposes of Article 58 of the 2003 Act of Accession."). Komissio ei ole riitauttanut tämän virkkeen olemassaoloa suullisessa käsittelyssä esitettyyn kysymykseen antamassaan vastauksessa. Tätä virkettä ei myöskään ole tämän virallisen lehden ranskan-, englannin- eikä saksankielisessä paperiversiossa, tämän virallisen lehden tšekinkielisessä CD-Rom-versiossa eikä tämän ratkaisuehdotuksen laatimishetkellä saatavilla olleessa kyseisen virallisen lehden verkkoversiossa.

2.7.1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 [6] 199 artiklan 1 kohta:

"Tavaranhaltijan tai tämän edustajan allekirjoittaman ilmoituksen tekeminen tullitoimipaikkaan merkitsee voimassa olevien säännösten mukaista sitoutumista vastuuseen

- ilmoituksessa olevien tietojen oikeellisuudesta,
- liiteasiakirjojen todistusvoimaisuudesta, ja
- kyseisten tavaroiden asettamisesta aiottuun menettelyyn seuraavien velvoitteiden täyttämisestä,

sanotun kuitenkaan rajoittamatta rangaistussäännösten mahdollista soveltamista."

6 – EYVL L 253, s. 1, sellaisena kuin se on muutettuna tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä annetun asetuksen (ETY) N:o 2454/93 muuttamisesta 18.12.2003 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 2286/2003 (EUVL L 343, s. 1).

9. Komission esittämän virallisten julkaisujen toimiston antaman tiedon mukaan tämä säännös julkaistiin alkuperäisessä ja olennaisilta osin edelleen muuttumattomana voimassa olevassa muodossaan 27.8.2004 virallisen lehden tšekinkielisessä erityispainoksessa.

III Tosiseikat ja ennakkoratkaisupyyntö

10. Pääasian kantaja Skoma-Lux tuo viiniä Tšekin tasavaltaan ja myy sitä. Tšekin tulliviranomaiset väittävät, että useat sen 11.3.2004 ja 20.5.2004 välisenä aikana antamat maahantuotua viiniä koskevat tulli-ilmoitukset ovat virheellisiä, koska viini oli tulliviranomaisten antamista ohjeista huolimatta luokiteltu väärään yhdistetyn nimikkeistön nimikkeeseen. Tästä syystä tulliviranomaiset määräsivät Skoma-Luxille sakkoa. Tullirikos koskee lähinnä Tšekin tullilainsäädännön säännösten ja nyt käsiteltävän asian kannalta asetuksen N:o 2454/93 199 artiklan 1 kohdan rikkomista.

11. Skoma-Lux valitti sakosta ja väitti erityisesti, että asetuksen N:o 2454/93 199 artiklan 1 kohtaa ei ollut asian kannalta merkityksellisenä ajankohtana vielä julkaistu asianmukaisesti tšekin kielellä Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

12. Tässä tilanteessa Ostravan muutoksenhakutuomioistuin Krajský soud Ostrava on esittänyt yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

"1) Onko Tšekin tasavallan, Viron tasavallan, Kyproksen tasavallan, Latvian tasavallan, Liettuan tasavallan, Unkarin tasavallan, Maltan tasavallan, Puolan tasavallan, Slovenian tasavallan ja Slovakian tasavallan liittymisehdoista ja niiden sopimusten mukautuksista, joihin Euroopan unioni perustuu, tehdyn asiakirjan, jonka perusteella Tšekin tasavallasta tuli Euroopan unionin jäsenvaltio 1.5.2004, 58 artiklaa tulkittava siten, että jäsenvaltio voi soveltaa yksityisiin asetusta, jota sitä sovellettaessa ei vielä ollut asianmukaisesti julkaistu kyseisen jäsenvaltion kielellä Euroopan unionin virallisessa lehdessä?

2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi, onko se, että kyseistä asetusta ei voida soveltaa yksityisiin, Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 234 artiklassa tarkoitettu yhteisön säädöksen tulkintaa tai pätevyyttä koskeva kysymys?

3) Jos yhteisöjen tuomioistuimen katsoo, että tämä ennakkoratkaisupyyntö koskee yhteisön säädöksen pätevyyttä asiassa 314/85, Foto-Frost, 2.10.1987 annetussa tuomiossa (Kok. 1987, s. 4199, Kok. Ep. IX, s. 235) tarkoitetulla tavalla, onko asetus (ETY) N:o 2454/93 pätemätön suhteessa kantajaan ja siihen oikeusriitaan, joka sillä on Tšekin tulliviranomaisten kanssa, sillä perusteella, että kyseistä asetusta ei ole julkaistu asianmukaisesti Euroopan unionin virallisessa lehdessä liittymisehdoista tehdyn asiakirjan 58 artiklan mukaisesti?"

13. Kirjalliseen käsittelyyn ovat osallistuneet Skoma-Lux, Tšekin tasavalta, Viron tasavalta, Latvian tasavalta, Puolan tasavalta, Ruotsin kuningaskunta ja komissio. Skoma-Lux ja Viron tasavalta eivät osallistuneet suulliseen käsittelyyn, mutta Slovakian tasavalta osallistui siihen muiden edellä mainittujen osapuolten lisäksi.

IV Oikeudellinen arviointi

14. Ennakkoratkaisupyyntö koskee lähinnä seurauksia, joita aiheutuu siitä, että yhteisön asetusta ei ole julkaistu tietyillä virallisilla kielillä.

15. Ensimmäisellä kysymyksellä pitäisi selvittää, voiko jäsenvaltio soveltaa yhteisön asetusta unionin kansalaiseen, ennen kuin se on julkaistu kyseisellä virallisella kielellä Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

16. Toinen ja kolmas kysymys perustuvat siihen, että ainoastaan yhteisöjen tuomioistuin voi todeta johdetun oikeuden säädökset pätemättömiksi. [7] Jos se, että yhteisön oikeutta ei ole julkaistu asianmukaisesti tietyillä virallisilla kielillä – mahdollisesti väliaikaisesti ja tiettyjen jäsenvaltioiden osalta – johtaisi yhteisön oikeuden pätemättömyyteen, tämä edellyttäisi tarkalleen arvioiden kussakin yksittäistapauksessa yhteisöjen tuomioistuimen nimenomaista toteamusta.

17. Koska sellaisten säädösten pätevyyttä koskeva kysymys, joita ei ole vielä julkaistu kaikilla virallisilla kielillä virallisessa lehdessä, on edellytyksenä sen kysymyksen ratkaisemiselle, ovatko ne sovellettavissa yksittäisiin unionin kansalaisiin, on vastattava ensin toiseen ja mahdollisesti kolmanteen kysymykseen.

A *Toinen ennakkoratkaisukysymys*

18. Näihin kysymyksiin vastaamiseksi on tutkittava, mikä merkitys on sillä, että säädös julkaistaan asianomaisen jäsenvaltion virallisella kielellä.

19. Liittymisasiakirjan 2 artiklan ensimmäisestä lauseesta on pääteltävä, että olemassa olevan yhteisön oikeuden sitovuus ei riipu siitä, onko se jo julkaistu asianmukaisesti niiden kielillä. Sen mukaan voimassa olevat säädökset sitovat nimittäin uusia jäsenvaltioita ilman muita ehtoja niiden liittymispäivästä alkaen. Tämän päätelmän tekevät myös komissio ja asian käsittelyyn osallistuneet jäsenvaltiot, jotka johtavat sitovuuden osittain myös EY 10 artiklasta.

20. Sitovuus, joka koskee uusia jäsenvaltioi*ta,* on kuitenkin erotettava voimassaolosta näissä valtioi*ssa*. Liittymisasiakirjan 2 artiklan toisen lauseen mukaan voimassa olevat säädökset eivät ole voimassa uusissa jäsenvaltioissa yhtäläisen automaattisesti vaan ainoastaan kyseisissä sopimuksissa ja liittymisasiakirjassa määrätyin edellytyksin. Voimassaololla uusissa jäsenvaltioissa on ymmärrettävä tarkoitettavan erityisesti soveltamista yksityisiä vastaan.

21. Liittymisasiakirjassa asetettu edellytys on 58 artiklan toisen virkkeen mukainen julkaisemisvelvoite. Sen mukaan säädösten tekstit uusilla virallisilla kielillä julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä, jos nykyisillä kielillä laaditut tekstitkin on julkaistu

7 – Asia 314/85, Foto-Frost, tuomio 22.10.1987 (Kok. 1987, s. 4199, Kok. Ep. IX, s. 235, 15 kohta ja sitä seuraavat kohdat) ja asia C-461/03, Gaston Schul Douane-expediteur, tuomio 6.12.2005 (Kok. 2005, s. I-10513, 17 kohta).

siinä. Julkaiseminen virallisessa lehdessä antaa niille, joita asia koskee, mahdollisuuden tutustua asianomaisten säännösten sisältöön, ja heillä on myös velvollisuus menetellä tällä tavoin. Julkaisemisen jälkeen kukaan ei voi enää vedota siihen, että ei tunne virallisen lehden sisältöä. [8]

22. Tämä selvennetään myös ja nimenomaisesti liittymisasiakirjan 58 artiklan ensimmäisessä virkkeessä uusien jäsenvaltioiden kielten osalta. Näillä kielillä laaditut tekstit ovat sen mukaan liittymispäivästä alkaen todistusvoimaiset samoin edellytyksin kuin vanhojen jäsenvaltioiden kielillä laaditut tekstit. Tästä syystä myös ne on julkaistava virallisessa lehdessä.

23. Tämä ei kuitenkaan osoita varmasti sitä, mitä seurauksia tällaisen julkaisemisen puuttumisella on.

24. Tältä osin voitaisiin yhtyä julkisasiamies Lenzin näkemykseen, jonka mukaan perustavanlaatuinen edellytys sille, että lainsäädäntötoimea voidaan soveltaa kansalaisen vahingoksi, on sen *konstitutiivinen* julkaiseminen virallisessa julkaisemisvälineessä. [9] Konstitutiivisen julkaisemisen käsite perustuu Saksan perustuslakioikeuteen, jossa lain julkaiseminen on erottamaton osa lain säätämistä. [10] Laki ei ole ennen julkaisemistaan olemassa. Oikeusvaltion periaate edellyttää virallista julkaisemista, joka mahdollistaa suurelle yleisölle luotettavan tiedon saamisen voimassa olevasta oikeudesta. [11]

25. Olisi tällaisen lopputuloksen vastaista, jos yhteisöjen tuomioistuin soveltaisi asiassa Hoechst vastaan komissio annettua tuomiota, joka koski päätöksen tiedoksi antamista niille, joille se oli osoitettu, yleisesti sovellettavien säädösten julkaisemiseen. Kyseisen tuomion mukaan säädöksen tiedoksi antamista samoin kuin kaikkia muitakin olennaisia muotovaatimuksia koskevan lainvastaisuuden täytyy olla joko niin vakava ja ilmeinen, että riidanalaista toimea on pidettävä mitättömänä, [12] tai kyseessä täytyy olla sellainen olennaisten muotomääräysten rikkominen, joka voi johtaa toimen kumoamiseen. [13] Tämä tuomio on ristiriidassa

8 – Asia 161/88, Friedrich Binder, tuomio 12.7.1989 (Kok. 1989, s. 2415, 19 kohta) ja asia C-370/96, Covita, tuomio 26.11.1998 (Kok. 1998, s. I-7711, 26 kohta). Asiassa 160/84, Oryzomyli Kavallas v. komissio, 15.5.1986 annetussa tuomiossa (Kok. 1986, s. 1633, 15, 16 ja 19 kohta) hyväksyttiin tosin se, että Kreikan viranomaisten ja taloudellisten toimijoiden ei muutamia kuukausia Kreikan liittymisen jälkeen välttämättä tarvinnut tietää virallisen lehden sisältöä. Toisin kuin Puolan hallitus olettaa, kyseisen menettelyn asiakirja-aineistosta ilmenee, että kyseinen säädös oli asian kannalta merkityksellisenä ajankohtana jo julkaistu virallisen lehden kreikankielisessä erityispainoksessa, komission antamien tietojen perusteella jo Kreikan liittymistä edeltäneenä päivänä.

9 – Asia C-91/92, Faccini Dori, tuomio 14.7.1994 (Kok. 1994, s. I-3325, Kok. Ep. XVI, s. I-1) ratkaisuehdotuksen 64 kohta.

10 – Vrt. Saksan perustuslain 82 artikla ja Bundesverfassungsgerichtin 19.3.1958 antama tuomio (2 BvL 38/56, BVerfGE 7, s. 330, erityisesti s. 337) sekä 8.7.1976 antama tuomio (1 BvL 19 und 20/75, 1 BvR 148/75, BVerfGE 42, s. 263, erityisesti s. 283).

11 – Bundesverfassungsgerichtin 22.2.1994 antama tuomio, 8. Rundfunkentscheidung (1 BvL 30/88, BVerfGE 90, s. 60, erityisesti s. 86).

12 – Vrt. asia C-137/92 P, komissio v. BASF ym., tuomio 15.6.1994 (Kok. 1994, s. I-2555, Kok. Ep. XV, s. I-239, 48 kohta ja sitä seuraavat kohdat).

13 – Asia C-227/92 P, Hoechst v. komissio, tuomio 8.7.1999 (Kok. 1999, s. I-4443, 72 kohta).

aiemman asiassa ICI vastaan komissio annetun tuomion kanssa. Sen mukaan päätöksen tiedoksiantomenettelyn puutteellisuudet eivät vaikuta päätökseen eivätkä näin ollen myöskään sen laillisuuteen. [14]

26. Tässä yhteydessä voidaan jättää huomiotta se, kumpaako näistä kahdesta tuomiosta on noudatettava, kun kyseessä on yksittäispäätös. Jos yleisesti sovellettavien toimien pätevyys riippuisi siitä, onko ne julkaistu virheittä kaikilla kielillä, niiden tehokkuus vaarannettaisiin joka tapauksessa kohtuuttomalla tavalla.

27. Yhteisön on asetuksen N:o 1 4 artiklan mukaan julkaistava nämä säädökset kaikilla virallisilla kielillä. Verrattuna siihen, että ne julkaistaisiin vain yhdellä kielellä, virheiden vaara on siten huomattavan suuri. Nämä virheet eivät myöskään ole heti havaittavissa, koska useimmat käyttäjät tutkivat tekstin ainoastaan omalla kielellään.

28. Käytännön kannalta oletettavasti tärkein esimerkki tällaisesta vaarantamisesta ovat erot erikielisten tekstien välillä. Virheet alkuperäistekstin kääntämisessä voivat vaikuttaa sekä yhteisön toimielinten tahdonmuodostukseen että myös julkaisemisen luotettavuuteen.

29. On tosin päätöksentekomenettelyyn osallistuvien toimijoiden tehtävänä varmistaa niiden osalta ratkaisevan käännöksen yhdenmukaisuus lainsäädäntöhankkeen muunkielisten tekstien kanssa. Tämä tapahtuu erityisesti neuvostossa, jossa jäsenvaltiot voivat osallistua käännösten viimeistelemiseen. [15] Käännöserojen vaikutukset poliittiseen tahdonmuodostukseen eivät siten lähtökohtaisesti ole hyväksyttävä peruste säädösten kumoamiselle.

30. Yhteisöjen tuomioistuin ei ole kuitenkaan myöskään kumonnut säädöksiä niiden seurausten perusteella, joita käännöseroista aiheutuu yksityisille. Se on pikemminkin korostanut vakiintuneessa oikeuskäytännössään yhteisön oikeuden tehokkuuden kannalta erikielisten tekstien yhtenäisen tulkinnan välttämättömyyttä. Erikielisten tekstien poiketessa toisistaan on kyseessä olevaa

14 – Asia 48/69, Imperial Chemical Industries v. komissio, tuomio 14.7.1972 (Kok. 1972, s. 619, Kok. Ep. II, s. 25, 39–43 kohta).

15 – Tätä työtä tekee mm. oikeus- ja kieliasioista vastaavien henkilöiden ryhmä, jossa ovat edustettuina myös jäsenvaltiot; vrt. esim. kutsu CM 2647/07, 27.7.2007, http://register.consilium.europa.eu/pdf/en/07/cm02/cm02647.en07.pdf.

säännöstä tulkittava sen säädöksen systematiikan ja tarkoituksen mukaan, jonka osa säännös on. [16] Tämän tuloksena tietynkieliset tekstit saattavat tulla sovellettaviksi joidenkin muunkielisten tekstien sijasta. [17]

31. Yhteisöjen tuomioistuin on menetellyt samansuuntaisesti myös sellaisten kysymysten yhteydessä, jotka ovat koskeneet julkaisemista sinänsä, eikä ole kyseenalaistanut asianomaisen säädöksen pätevyyttä.

32. On esimerkiksi useita tapauksia, joissa yhteisöjen tuomioistuin on johtanut turkkilaisten työntekijöiden oikeudet assosiaation kehittämisestä 19.9.1980 tehdyn ETY–Turkki-assosiaationeuvoston päätöksen N:o 1/80 määräyksistä. [18] Tätä päätöstä ei julkaistu virallisessa lehdessä. Yhteisöjen tuomioistuin totesi tästä, että vaikka päätöksen julkaisematta jääminen voikin estää velvoitteiden asettamisen yksityiselle oikeussubjektille, yksityiseltä ei kuitenkaan evätä oikeutta vedota päätöksessä hänelle myönnettyihin oikeuksiin viranomaisiin nähden. [19] Koska yksityiset voivat siis vedota – ainakin valtioon nähden – myös sellaisiin yhteisön oikeuden säädöksiin, joita ei ole julkaistu, julkaiseminen ei ole pätevyyden edellytys.

33. Näin ollen toiseen kysymykseen on vastattava, että se, että asetusta ei ole julkaistu tietyillä virallisilla kielillä, ei kyseenalaista sen pätevyyttä. Tästä syystä se ei sellaisenaan aiheuta asiaa käsittelevälle tuomioistuimelle ennakkoratkaisupyynnön esittämistä koskevaa velvollisuutta.

B *Kolmas ennakkoratkaisukysymys*

34. Kolmanteen kysymykseen ei tarvitse vastata, kun otetaan huomioon toiseen ennakkoratkaisukysymykseen annettava vastaus.

C *Ensimmäinen ennakkoratkaisukysymys*

35. Vaikka asetuksen pätevyyttä ei voida kyseenalaistaa sen vuoksi, että sitä ei ole

16 – Ks. esim. asia 29/69, Stauder, tuomio 12.11.1969 (Kok. 1969, s. 419, Kok. Ep. I, s. 419, 3 kohta); asia C-300/05, ZVK, tuomio 23.11.2006 (Kok. 2006, s. I-11169, 16 kohta) ja asia C-56/06, Euro Tex, tuomio 14.6.2007 (Kok. 2007, s. I-4859, 27 kohta).

17 – Vrt. asia 80/76, North Kerry Milk Products, tuomio 3.3.1977 (Kok. 1977, s. 425, 11 kohta); asia C-64/95, Lubella, tuomio 17.10.1996 (Kok. 1996, s. I-5105, 18 kohta) ja edellä alaviitteessä 16 mainittu asia ZVK, tuomion 22 kohta.

18 – Ks. viimeksi asia C-502/04, Torun, tuomio 16.2.2006 (Kok. 2006, s. I-1563); asia C-4/05, Güzeli, tuomio 26.10.2006 (Kok. 2006, s. I-10279) ja asia C-325/05, Derin, tuomio 18.7.2007 (Kok. 2007, s. I-6495) sekä asiassa C-294/06, Payir ym., 18.7.2007 antamani ratkaisuehdotus (ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

19 – Asia C-192/89, Sevince, tuomio 20.9.1990 (Kok. 1990, s. I-3461, Kok. Ep. X, s. 529, 24 kohta).

julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä, tästä ei seuraa, että siihen voitaisiin vedota yksityisiä vastaan. Kuten edellä on jo huomautettu, yhteisöjen tuomioistuin on pikemminkin ottanut huomioon oikeusvarmuuden siltä osin kuin kyseessä on ollut velvoitteiden asettaminen yksityisille.

37. Voitaisiin ajatella, että julkaiseminen jo osalla virallisista kielistä riittää, jotta on olemassa riittävä mahdollisuus tutustua säädökseen. Yhteisöjen tuomioistuin on nimenomaisesti hylännyt sen, että olisi olemassa sellainen yhteisön oikeuden yleinen periaate, jolla taataan jokaiselle kansalaiselle oikeus siihen, että kaikki asiakirjat, jotka saattavat vaikuttaa hänen etuihinsa, laaditaan hänen kielellään kaikissa olosuhteissa. [23]

1. Sovellettavuus yksityisiä vastaan

36. Yhteisöjen tuomioistuin korosti vuonna 1979, että yksi yhteisön oikeusjärjestyksen perusperiaatteista on, ettei viranomaisten toteuttamiin toimenpiteisiin voida vedota yksityisiä oikeussubjekteja vastaan, ennen kuin asianomaiset ovat voineet saada asian tietoonsa. [20] Oikeusvarmuutta koskeva vaatimus edellyttää, että asianomaisten on pystyttävä saamaan yhteisön säädöksestä tarkasti selville niille siitä aiheutuvien velvollisuuksien laajuus. [21] Tätä oikeusvarmuuden vaatimusta on noudatettava erityisen tarkasti silloin, kun on kyse lainsäädännöstä, johon voi liittyä rahoituksellisia seuraamuksia. [22]

38. Yhteisöjen tuomioistuin on sellaisten yleisesti sovellettavien säädösten osalta, joilla on asetettu yksityisille velvollisuuksia, eli lähinnä asetusten osalta kuitenkin perustellusti hylännyt sen, että kielten yhdenvertaisuutta rajoitettaisiin. Se on esimerkiksi todennut, että yksityisen on tunnettava virallisen lehden sisältö vasta sitten, kun kyseinen numero on tosiasiassa ollut saatavilla hänen kielellään. [24]

39. Vastaavasti yhteisöjen tuomioistuin totesi suojattuja alkuperänimityksiä koskevissa asioissa "Prosciutto di Parma" (parmankinkku) ja "Grana Padano" (pohjoisitalialainen erityisen kova juusto) antamissaan tuomioissa, että tiettyihin näiden nimitysten käytön edellytyksiin ei voitu vedota taloudellisia toimijoita vastaan, koska niitä ei ollut

20 – Asia 98/78, Racke, tuomio 25.1.1979 (Kok. 1979, s. 69, Kok. Ep. IV, s. 297, 15 kohta) ja asia 99/78, Weingut Decker, tuomio 25.1.1979 (Kok. 1979, s. 101, 3 kohta).

21 – Asia 348/85, Tanska v. komissio, tuomio 15.12.1987 (Kok. 1987, s. 5225, 19 kohta); asia C-209/96, Yhdistynyt kuningaskunta v. komissio, tuomio 1.10.1998 (Kok. 1998, s. I-5655, 35 kohta); asia C-245/97, Saksa v. komissio, tuomio 14.12.2000 (Kok. 2000, s. I-11261, 72 kohta); asia C-469/00, Ravil, tuomio 20.5.2003 (Kok. 2003, s. I-5053, 93 kohta) ja asia C-108/01, Consorzio del Prosciutto di Parma ja Salumificio S. Rita, tuomio 20.5.2003 (Kok. 2003, s. I-5121, 89 kohta).

22 – Asia 326/85, Alankomaat v. komissio, tuomio 15.12.1987 (Kok. 1987, s. 5091, 24 kohta); asia C-94/05, Emsland-Stärke, tuomio 16.3.2006 (Kok. 2006, s. I-2619, 43 kohta); asia C-248/04, Koninklijke Coöperatie Cosun, tuomio 26.10.2006 (Kok. 2006, s. I-10211, 79 kohta) ja asia C-158/06, Stichting ROM-projecten, tuomio 21.6.2007 (Kok. 2007, s. I-5103, 26 kohta).

23 – Asia C-361/01 P, Kik v. SMHV, tuomio 9.9.2003 (Kok. 2003, s. I-8283, 82 kohta).

24 – Edellä alaviitteessä 8 mainittu asia Covita, tuomion 27 kohta ja asia C-228/99, Silos, tuomio 8.11.2001 (Kok. 2001, s. I-8401, 15 kohta), joissa viitataan edellä alaviitteessä 20 mainitussa asiassa Racke annettuun tuomioon (15 kohta), jossa ei kuitenkaan mainita nimenomaisesti yksittäistä kieliversiota koskevaa näkökulmaa.

saatettu heidän tietoonsa yhteisön säädöksessä annettavalla asianmukaisella julkisuudella. [25] Yhteisöjen tuomioistuin ei noudattanut julkisasiamies Alberin ehdotusta, [26] jonka mukaan olisi riittänyt, että asianomaiset voivat pyytää tiedon eritelmästä komissiolta.

40. Kyse oli siitä, että asianomaisia siivuiksi leikatun kinkun, juustoraasteen tai pakattujen tuotteiden alkuperänimityksiä oli sallittua käyttää vain siinä tapauksessa, että ne oli leikattu siivuiksi, raastettu tai pakattu tuotantoalueella. Nämä eritelmät olivat ainakin "Prosciutto di Parman" tapauksessa olemassa vain italiankielisinä, eikä niihin voitu näin ollen vedota Yhdistyneen kuningaskunnan asianomaisia taloudellisia toimijoita vastaan. [27]

41. Kuten Latvia perustellusti korostaa, toisenlainen lopputulos eli luopuminen julkaisemisesta asianomaisen kielellä olisi ristiriidassa EY 21 artiklan 3 kohdan kanssa. Sen mukaan toimielinten ja tiettyjen elinten on käytävä kirjeenvaihtoa unionin kansalaisten kanssa jollain EY 314 artiklassa mainituista kielistä. [28] Jos jo epävirallista kirjeenvaihtoa on käytävä unionin kansalaisen valitsemalla virallisella kielellä, häntä vastaan voidaan sitä suuremmalla syyllä vedota ainoastaan sellaisiin velvollisuuksiin, jotka on julkaistu hänen omalla virallisella kielellään. [29]

42. Jos hän olisi sidottu sääntöihin, jotka on julkaistu vain muilla kielillä, hänet asetettaisiin samalla – kuten Latvia myös korostaa – heikompaan asemaan suhteessa muihin unionin kansalaisiin, jotka voivat saada velvollisuuksistaan luotettavasti tietoa omalla kielellään. Nimenomaan tällainen heikompaan asemaan asettaminen on suljettu pois liittymisasiakirjan 58 artiklan ensimmäisessä virkkeessä, jossa määrätään, että uusilla kielillä laaditut tekstit sitovat samoin edellytyksin kuin vanhojen jäsenvaltioiden kielillä laaditut tekstit. Olisi tämän kanssa yhteensopimatonta, jos eri kielillä laadittujen tekstien sitovuus riippuisi erilaisista niiden julkaisemiselle asetetuista vaatimuksista.

43. Näin ollen liittymisasiakirjan 2 artiklan toisesta lauseesta seuraa, että yhteisön asetuksiin voidaan vedota uusien jäsenvaltioiden kansalaisia vastaan liittymisasiakirjan 58 artiklan toisen virkkeen mukaisesti lähtö-

25 – Ks. edellä alaviitteessä 21 mainittu asia Consorzio del Prosciutto di Parma ja Salumificio S. Rita, tuomion 95 ja 96 kohta ja edellä alaviitteessä 21 mainittu asia Ravil, tuomion 99 ja 100 kohta.

26 – Edellä alaviitteessä 21 mainittussa asiassa Consorzio del Prosciutto di Parma ja Salumificio S. Rita 25.4.2002 annettu ratkaisuehdotus, 125 kohta ja sitä seuraavat kohdat.

27 – Edellä alaviitteessä 21 mainittu asia Consorzio del Prosciutto di Parma ja Salumificio S. Rita, tuomion 98 kohta.

28 – Edellä alaviitteessä 23 mainittu asia Kik v. SMHV, tuomion 83 kohta.

29 – Vrt. asia 41/69, ACF Chemiefarma v. komissio, tuomio 15.7.1970 (Kok. 1970, s. 661, Kok. Ep. I, s. 455, 48–52 kohta).

kohtaisesti vasta sen jälkeen, kun ne on julkaistu asianmukaisesti heidän virallisella kielellään.

2. Asianmukainen julkistaminen

44. Tähänastisen selvityksen valossa on vielä tutkittava, onko asetuksen N:o 2454/93 199 artiklan 1 kohta julkistettu oikea-aikaisesti ja asianmukaisesti.

45. Asianmukainen julkaiseminen edellyttää sekä liittymisasiakirjan 58 artiklan toisen virkkeen että EY 254 artiklan 1 kohdan ensimmäisen virkkeen ja 2 kohdan mukaan julkaisemista Euroopan unionin virallisessa lehdessä. Julkaiseminen tapahtui nyt käsiteltävässä asiassa virallisen lehden erityispainoksessa vasta pitkän ajan kuluttua seuraamusten kohteena olevista tulli-ilmoituksista. Sen perusteella ei näin ollen ole oikeutettua vedota kyseisiin säännöksiin Skoma-Luxia vastaan.

46. Jotkin osapuolet ja erityisesti komissio viittaavat kuitenkin siihen, että neuvoston ja komission tarkastama tšekinkielinen käännös kyseisestä säädöksestä oli jo ennen Tšekin tasavallan liittymistä saatavilla internetissä virallisten julkaisujen toimiston maksuttomilla EUR-Lex-verkkosivuilla. Tästä syystä kenellä tahansa, jota asia koski, oli mahdollisuus tutustua kyseisiin säännöksiin.

47. Joissain virallisen lehden numeroissa näyttää jopa olleen "Huomautus lukijalle", jossa ilmoitettiin muun muassa, että julkaiseminen internetissä korvasi virallisen lehden erityispainoksen julkaisemiseen saakka liittymisasiakirjan 58 artiklassa tarkoitetun julkaisemisen. Tämä virke oli erityisesti vielä 25.6.2007 saatavilla 1.5.2004 julkaistun virallisen lehden L 169 tšekinkielisessä internetpainoksessa. [30]

48. Tämä huomautus ei kuitenkaan voi johtaa siihen, että todettaisiin mikä tahansa säädöstekstien saataville asettamisen muoto asianmukaiseksi julkistamiseksi. Sille ei näet ole mitään oikeudellista perustaa. Tältä osin se eroaa tiedonannosta, joka koskee mahdollisia seurauksia, jotka aiheutuvat siitä, että valtiontukia ei ole ilmoitettu komissiolle, mihin yhteisöjen tuomioistuin usein viittaa [31] tuensaajien luottamuksensuojan sulkemiseksi pois.

49. Jo tästä syystä julkaiseminen internetissä ei voi komission ja muiden osapuoltenkaan mielestä korvata asianmukaista julkistamista.

30 – Ks. yksityiskohtaiset tiedot edellä 6 ja 7 kohta.

31 – Asia C-5/89, komissio v. Saksa, tuomio 20.9.1990 (Kok. 1990, s. I-3437, Kok. Ep. X, s. 521, 14 ja 15 kohta); asia 304/85, Falck v. komissio, tuomio 24.2.1987 (Kok. 1987, s. 871, 158 kohta); asia C-310/99, Italia v. komissio, tuomio 7.3.2002 (Kok. 2002, s. I-2289, 102 kohta); asia C-99/02, komissio v. Italia, tuomio 1.4.2004 (Kok. 2004, s. I-3353, 19 kohta) ja asia C-372/97, Italia v. komissio, tuomio 29.4.2004 (Kok. 2004, s. I-3679, 110 kohta).

50. Komissio mainitsee tämän lisäksi johdetun oikeuden kaikkia tšekiksi käännettyjä asetuksia koskevan paperimuodossa olevan "julkaisun", joka on päivätty 30.4.2004. Nämä asetukset oli kirjattu virallisten julkaisujen toimiston rekisteriin ja annettu tiedoksi viraston tiloissa.

51. Tämäkään "julkaiseminen" ei merkitse asianmukaista julkisuutta. Mikäli vastaavaa viittausta muihin julkistamiskeinoihin eli erityisesti viralliseen lehteen ei ole, kenenkään ei tarvitse luottaa siihen, että tällainen "julkaiseminen" olisi olemassa. Tällainen julkistaminen ei mitenkään lupaa sitä, että tämä painos ylipäänsä saavuttaa julkisuuden.

52. Näin ollen on todettava, että asetuksen N:o 2454/93 199 artiklan 1 kohtaa ei ollut julkistettu asianmukaisesti ennen Euroopan unionin virallisen lehden tšekinkielisen erityispainoksen ilmestymistä.

3. Kansallisen julkistamisen merkitys

53. Ennakkoratkaisupyynnössä mainitaan kuitenkin muita riidanalaisten säännösten tšekinkielisen julkistamisen muotoja, eli julkaiseminen sikäläisen valtiovarainministeriön internet-sivuilla ja se, että kyseiset säädökset olivat saatavilla tulliviranomaisten tiloissa. Tästä syystä on pohdittava, onko yhteisön säädöstekstejä voitu tällä tavoin julkistaa Tšekin tasavallassa kansallisen oikeuden perusteella asianmukaisella tavalla.

54. Jos kansallinen yhteisön oikeuden – erityisesti välittömästi sovellettavien asetusten – julkistaminen tunnustetaan asianmukaiseksi, tämä saatetaan ymmärtää väärin. Ei saa syntyä virheellistä vaikutelmaa siitä, että nämä säädökset pitäisi saattaa osaksi kansallista lainsäädäntöä. [32] Yhteisön asetuksen välitön sovellettavuus pikemminkin nimenomaan edellyttää, että sen siirtämiseksi kansalliseen lainsäädäntöön ei tarvita erillisiä toimenpiteitä, [33] erityisesti ei myöskään jäsenvaltioiden suorittamaa julkistamista.

55. Yhteisöjen tuomioistuin on niin ikään tunnustanut, että viittaaminen välittömästi sovellettaviin yhteisön oikeussääntöihin saattaa tietyin edellytyksin olla hyödyllistä. [34] Myös yhteisön asetuksen tiettyjen kohtien toistaminen saattaa olla hyödyllistä, jotta

32 – Vrt. asia 39/72, komissio v. Italia, tuomio 7.2.1973 (Kok. 1973, s. 101, Kok. Ep. II, s. 75, 17 kohta); asia 272/83, komissio v. Italia, tuomio 28.3.1985 (Kok. 1985, s. 1057, Kok. Ep. VIII, s. 153, 26 kohta) ja asia C-278/02, Handlbauer, tuomio 24.6.2004 (Kok. 2004, s. I-6171, 25 kohta).

33 – Asia 34/73, Variola, tuomio 10.10.1973 (Kok. 1973, s. 981, Kok. Ep. II, s. 147, 10 kohta) ja asia 50/76, Amsterdam Bulb, tuomio 2.2.1977 (Kok. 1977, s. 137, Kok. Ep. III, s. 293, 4 kohta).

34 – Asia 20/72, Cobelex, tuomio 7.11.1972 (Kok. 1972, s. 1055, 20 kohta).

täytäntöönpanosäännöksistä saadaan sisäisesti johdonmukaisempia ja ymmärrettävämpiä niille, joita ne koskevat. [35]

56. Sama pätee kansalliseen julkistamiseen niin kauan kuin asianmukainen yhteisön julkistaminen kyseisellä virallisella kielellä puuttuu. Se ei vaarantaisi asetusten välitöntä vaikutusta vaan pikemminkin tukisi sitä.

57. Sen, että tämä on mahdollista, osoittaa suojattua alkuperänimitystä "Grana Padano" koskenut tuomio. Yhteisöjen tuomioistuin antoi kansalliselle tuomioistuimelle mahdollisuuden vedota riidanalaisiin säännöksiin taloudellisia toimijoita vastaan, kun ne oli julkaistu asianmukaisesti aikaisemmassa kansallisessa säännöksessä. [36]

58. Se, voiko edellä mainituilla julkaisemisen muodoilla olla tällainen vaikutus, on ensisijaisesti Tšekin oikeutta koskeva kysymys, joka ennakkoratkaisupyynnön esittäneen tuomioistuimen on ratkaistava. Yhteisön oikeuden edellytykset perustuvat erityisesti vastaavuusperiaatteeseen ja tehokkuusperiaatteeseen. [37] Yhdenvertaisuusperiaatteen mukaan toissijaisella kansallisella yhteisön oikeussääntöjen julkistamisella on varmistettava oikeusvarmuus vähintään siinä määrin kuin kansallisen oikeuden julkistamisella. Olisi myös tehokkuusperiaatteen vastaista, jos yhteisön määräysten kansallisella julkistamisella taattaisiin heikompi oikeussuoja kuin julkistamisella Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

4. Yhteisön säännöstön (acquis communautaire) yleinen soveltaminen ennen asianmukaista julkistamista

59. Kun säädöstä ei ole julkistettu asianmukaisesti yhteisön tasolla, on edelleen pohdittava, olisiko tässä tapauksessa perusteltua poiketa periaatteesta, jonka mukaan yksityisiä vastaan voidaan vedota ainoastaan sellaisiin säädöksiin, jotka on julkaistu asianmukaisesti heidän kielellään.

60. Vaikka oikeusvarmuuden periaate pääsääntöisesti estää sen, että yhteisön säädöksen soveltamisen alkamisajankohta on aikaisempi kuin sen julkaisuajankohta, tilanne voi

35 – Edellä alaviitteessä 32 mainittu asia komissio v. Italia, tuomio 28.3.1985, 27 kohta.

36 – Edellä alaviitteessä 21 mainittu asia Ravil, tuomion 103 kohta.

37 – Vrt. esim. asia C-201/02, Wells, tuomio 7.1.2004 (Kok. 2004, s. I-723, 67 kohta); asia C-168/05, Mostaza Claro, tuomio 26.10.2006 (Kok. 2006, s. I-10421, 24 kohta); asia C-432/05, Unibet, tuomio 13.3.2007 (Kok. 2007, s. I-2271, 43 kohta) ja asia C-222/05, Van der Weerd ym., tuomio 7.6.2007 (Kok. 2007, s. I-4233, 28 kohta).

poikkeuksellisesti olla toinen, jos ensiksikin säädöksellä tavoiteltu päämäärä sitä edellyttää ja toiseksi jos asianomaisten perusteltua luottamusta kunnioitetaan asianmukaisella tavalla. [38]

61. Tällainen poikkeus saattaisi olla edellä mainittu huomautus lukijalle, [39] josta ilmeni ainakin tietyissä kieliversioissa, että julkaiseminen internetissä vastaisi väliaikaisesti liittymisasiakirjan 58 artiklassa tarkoitettua julkaisemista. Poikkeuksen tavoitteena olisi yhteisön säännöstön (acquis communautaire) saattaminen soveltamiskelpoiseksi uusissa jäsenvaltioissa jo ennen asianmukaista julkistamista. Niiden luottamusta, jota asia koskee, suojattaisiin sillä, että säädökset julkaistaisiin internetissä.

62. Tätä vastaan on kuitenkin todettava, että pelkkä huomautus, jonka laatijaakaan ei sen nykyisin saatavilla olevassa muodossa kyetä tunnistamaan, ei voi johtaa siihen, että poiketaan yleisesti sovellettavasta sääntelystä, joka oli tässä tapauksessa liittymisasiakirjan 2 ja 58 artikla. Jo siitä syystä tästä periaatteesta ei voida poiketa.

63. Jopa silloin, jos lainsäätäjä olisi tehnyt taannehtivuuskieltoa koskevan poikkeuksen, edellytykset sen soveltamiseksi eivät tässä tapauksessa täyty.

64. Koko yhteisön säännöstön asianmukainen julkistaminen yhdeksällä uudella virallisella kielellä on varmasti erityinen ponnistus. Se intressi, että tässä tilanteessa taataan yhteisön oikeuden käytännön tehokkuus, voi tästä syystä oikeuttaa sen, että tehdään poikkeuksia julkistamisen muodon osalta. [40]

65. Toisin kuin erityisesti Viro ja komissio ovat esittäneet, julkaiseminen internetissä, sellaisena kuin se todellisuudessa tehtiin, ei kuitenkaan suojaa asianomaisten perusteltua luottamusta. Tällainen julkaisemisen muoto antaa tosin taloudelliselle toimijalle, joka käyttää nykyaikaisia viestintävälineitä, jo käytännön kannalta yhtä hyvät tai jopa paremmat mahdollisuudet tutustua asianomaisiin säännöksiin kuin julkaiseminen virallisessa lehdessä. Oli kuitenkin useita puutteita, jotka ovat tässä tapauksessa esteenä sille, että tämä julkaiseminen tunnustettaisiin luotettavaksi.

38 – Edellä alaviitteessä 20 mainittu asia Racke, tuomion 20 kohta; asia C-368/89, Crispoltoni, tuomio 11.7.1991 (Kok. 1991, s. I-3695, 17 kohta); yhdistetyt asiat C-487/01 ja C-7/02, Gemeente Leusden ja Holin Groep, tuomio 29.4.2004 (Kok. 2004, s. I-5337, 59 kohta) ja asia C-376/02, "Goed Wonen", tuomio 26.4.2005 (Kok. 2005, s. I-3445, 33 kohta).

39 – Ks. edellä 6 ja 7 kohta.

40 – Edes julkaiseminen virallisen lehden erityispainoksessa ei ehkä vastaa laadultaan julkaisemista normaalissa virallisessa lehdessä; erityispainoksesta ei esimerkiksi ilmene, milloin kulloinenkin nide julkaistiin eli milloin se oli tosiasiallisesti saatavilla.

66. Julkaiseminen internetissä voi taata paperimuotoon verrattavan julkaisemisen luotettavuuden vain siinä tapauksessa, että julkaisun muuttumattomuus ja todistusvoimaisuus varmistetaan lisätoimenpiteillä. [41] Täytyy olla mahdollista tutustua jatkossa vielä myös alkuperäiseen julkaisuun – joka on verrattavissa paperimuotoon – jotta kyetään toteamaan, mitkä säännöt todellisuudessa julkaistiin. Tästä syystä erityisesti jälkikäteen tehtävät muutokset on julkaistava oikaisuina. On myös varmistettava, että sellaiset henkilöt eivät pääse vaikuttamaan teksteihin, joilla ei ole siihen valtuuksia, jotta virheellisiä tekstejä ei julkaistaisi sitovina.

67. Edellä mainittu "Huomautus lukijalle" osoittaa, [42] että EUR-Lexin tarjonta kokonaisuutena – eikä välttämättä ainoastaan silloin, kun yhteisön oikeuden säännöstö julkaistaan väliaikaisesti uusien jäsenvaltioiden kielillä – ei anna tällaisia takeita. Huomautus julkaistiin kaikilla virallisilla kielillä useissa Euroopan unionin virallisen lehden painoksissa. Nämä painokset ovat EUR-Lexissa saatavilla PDF-asiakirjoina, jotka vastaavat ulkoasultaan virallisen lehden paperiversiota. Tämän optisen vaikutelman perusteella voitaisiin näin ollen odottaa, että ainakin tämä julkaiseminen internetissä olisi yhtä luotettava kuin virallinen lehti itse.

68. Tämä luotettavuuden vaikutelma on kuitenkin petollinen. Tälläkään hetkellä ei ole selvää, kuka tämän huomautuksen laati, sillä 25.6.2007 internetissä ainakin virallisen lehden tšekinkielisessä numerossa kuvattiin tätä asiakirjaa edelleen komission huomautukseksi. Siellä oli vielä tuolloin myös tällä hetkellä puuttuva virke siitä, että julkaisemista internetissä on pidettävä liittymisasiakirjan 58 artiklassa tarkoitettuna julkaisemisena. Viittaukset asiakirjan muuttamiseen puuttuvat. Tšekinkielisen tekstin muutoksen havaitseminen johtuu pelkästä sattumasta. Se, että tämä mahdollisesti koski myös muiden kieliversioiden julkaisemista internetissä, voidaan vain olettaa yhden kirjoitelman perusteella. [43] Joka tapauksessa tässä tilanteessa julkaiseminen internetissä ei ole riittävän luotettava lähde.

69. Tämän lisäksi on mainittava käytännön ongelmat, joita yhteisön säännöstöön tutustumiseen uusilla virallisilla kielillä internetissä liittyy. Annettu internet-osoite [44] johti englanninkieliselle sivulle, jossa voi valita muun muassa uuden sivun "czech". Siitä avautuva sivu näytti ensi vaiheessa luettelon yhteisön oikeuden rakenteesta englannin kielellä, ja siitä puolestaan päästiin yksittäisten aihepiirien luettelon kaikkiin tasoihin, jotka esitettiin samoin ainoastaan englannin kielellä. Vasta sieltä päästiin luetteloon, jossa

41 – Vrt. edellä alaviitteessä 5 mainittu Bobek, s. 12.

42 – Ks. edellä 6 ja 7 kohta.

43 – Ks. edellä alaviitteessä 5 mainittu Bobekin kirjoitelma.

44 – http://europa.eu.int/eur-lex/fr/accession.html, jota käytetty 25.6.2007. Vaikuttaa siltä, ettei tämä sivu enää ole saatavilla.

säädökset esitettiin tšekinkielisillä nimillä. Etsimänsä säädöksen tosin löysi vain, jos oli valinnut oikean alaotsikon. Vaikuttaa näin ollen varsin epätodennäköiseltä, että tšekinkielinen lainsäädännön käyttäjä, joka ei osaa englannin kieltä, pystyisi löytämään tästä viidakosta etsimänsä säädöksen. [45]

70. Mikäli tämä lainsäädännön käyttäjä sitä vastoin osasi englannin kieltä, hän voi tutustua seuraavassa suomen kielellä esitettyyn "tärkeään oikeudelliseen huomautukseen", joka liitettiin yhteisön säännöstön väliaikaiseen julkaisemiseen samalla tavoin kuin kaikkiin muihinkin EUR-Lex-sivuihin:

"Huomatkaa, ettei voida taata sitä, että verkossa suorakäytössä (online) oleva asiakirja vastaa täydellisesti virallisesti hyväksyttyä tekstiä. Ainoastaan Euroopan unionin virallisen lehden painetussa laitoksessa julkaistu Euroopan unionin lainsäädäntö on todistusvoimaista." [46]

71. "Huomautuksessa lukijalle" ilmoitettu julkaiseminen EUR-Lexissa ei siten ollut luotettava, eikä siinä ylipäänsä otettu tätä luotettavuutta huomioon, minkä lisäksi siihen on vaikea tutustua ilman englannin kielen taitoa. Tässä tilanteessa asianomaisen tuskin voidaan odottaa perehtyvän siellä julkaistuihin teksteihin.

72. Tätä päätelmää ei estä se, että monet, ehkä jopa lähes kaikki lainsäädännön käyttäjät käyttävät EUR-Lexia saadakseen tietoa yhteisön oikeudesta. Nämä tiedot näet yleensä varmistetaan sillä, että lainsäädännön käyttäjät voivat epävarmassa tilanteessa tutustua virallisen lehden paperiversioon varmistaakseen EUR-Lexin sisällön. Liittymistilanteessa tämä mahdollisuus kuitenkin puuttui uusien kielten osalta, ennen kuin asianomainen säännös julkaistiin virallisen lehden erityispainoksessa.

73. Perusteltu luottamus ei voinut perustua myöskään siihen johdetun oikeuden kaikkia tšekiksi käännettyjä asetuksia koskevaan paperimuodossa olevaan, 30.4.2004 päivättyyn julkaisuun, jonka komissio mainitsee. On tuskin ajateltavissa, että tätä virallisten julkaisujen toimiston kokoamaa paperiversiota voitaisiin pitää todistusvoimaisena asiakirja-aineistona, joka vahvistaisi julkaisemisen internetissä samalla tavoin kuin virallisen lehden paperiversio. Tämä olisi tosin edellyttänyt sitä, että erityisesti internet-julkaisun käyttäjille olisi ilmoitettu tämän paperiversion olemassaolosta ja sen asemasta luotettavana lähteenä. Tällaista ei ole esitetty.

45 – Huomautettakoon tässä yhteydessä, että nämä esteet yhteisön oikeuden säännöstön vertailukelpoiselle julkaisemiselle vältettiin bulgarian ja romanian kielten osalta. Ilmeisesti vastaava lukijalle annettu huomautus puuttuu, mutta tekstit julkaistiin väliaikaisesti internetissä EUR-Lexin etusivulla näillä kielillä, ja myös voimassa olevan yhteisön oikeuden luettelot käännettiin.

46 – http://europa.eu/geninfo/legal_notices_fi.htm#disclaimer.

74. Näin ollen on todettava, että poikkeaminen asianmukaista julkistamista koskevasta vaatimuksesta ei ole sallittua. Tämän lisäksi todellisuudessa käytetyt yhteisön säännöstön julkaisemisen muodot ennen virallisen lehden erityispainoksen julkaisemista eivät sellaisenaan täytä tällaisen poikkeuksen edellytyksiä.

5. Nyt käsiteltävään asiaan liittyvät erityiset olosuhteet

75. Viron ja Puolan hallitukset sekä komissio pitävät kuitenkin mahdollisena sitä, että unionin kansalaisia vastaan voidaan vedota sellaisiin säännöksiin, joita ei ole julkistettu asianmukaisesti, jos he tunsivat nämä säännökset kyseiseen tapaukseen liittyvien erityisten olosuhteiden vuoksi.

76. Edellä mainittujen internetissä julkaisemisen muotojen lisäksi nämä hallitukset ja komissio viittaavat ennen kaikkea siihen, että Skoma-Lux on jo pitkän aikaa tuonut liiketoiminnassaan tavaroita maahan. Tästä syystä on oletettavissa, että se tiesi oikeudelliset seuraukset, joita aiheutui Tšekin tasavallan liittymisestä Euroopan unioniin. Niiden mielestä pitäisi myös tutkia, olisiko Skoma-Lux voinut tutustua muunkielisiin – asianmukaisesti julkistettuihin – asianomaisten säännösten teksteihin. Nyt käsiteltävä virheettömien tulli-ilmoitusten tekemistä koskeva velvoite on joka tapauksessa kaikkien taloudellisten toimijoiden tiedossa.

77. Kovin vakuuttava ei ole tässä yhteydessä viittaus muunkielisiin teksteihin, koska tällainen viittaus hylättiin jo asiassa "Prosciutto di Parma" ja asiassa "Grana Padano" annetuissa tuomioissa. [47]

78. Sitä vastoin voitaisiin erityisesti komission viimeksi mainittu väite perustella välillisesti näillä kahdella tuomiolla. Yhteisöjen tuomioistuin korosti niissä nimenomaisesti, että suojatulla alkuperänimityksellä annettu suoja ei tavallisesti ulotu tuotteen siivuiksi leikkaamisen, raastamisen tai pakkaamisen kaltaisiin toimenpiteisiin. [48] Tästä voitaisiin tehdä se vastakohtaispäätelmä, että taloudellista toimijaa vastaan voidaan joka tapauksessa vedota yleisiin tavanomaisiin velvollisuuksiin, jotka heidän on tunnettava, poikkeuksellisesti asianmukaisesta julkistamisesta riippumattakin.

79. On kuitenkin olemassa tärkeä ero molempiin edellä mainittuihin tapauksiin nähden. Alkuperänimityksiä koski näet läh-

47 – Ks. edellä alaviitteessä 21 mainittu asia Consorzio del Prosciutto di Parma ja Salumificio S. Rita, tuomion 95 ja 96 kohta ja edellä alaviitteessä 21 mainittu asia Ravil, tuomion 99 ja 100 kohta.

48 – Ks. edellä alaviitteessä 21 mainittu asia Consorzio del Prosciutto di Parma ja Salumificio S. Rita, tuomion 94 kohta ja edellä alaviitteessä 21 mainittu asia Ravil, tuomion 98 kohta.

tökohtaisesti epäilyksettä yhteisön oikeuden tehokas suoja. Ainoastaan suojan oikeudellinen laajuus oli epäselvä, koska sen ulottumista edellä mainittuihin toimenpiteisiin ei ollut julkistettu asianmukaisesti. Jos olisi ollut kuitenkin itsestään selvää, että nämä toimenpiteet kuuluvat suojan alaan, tätä julkistamista ei olisi mahdollisesti tarvittu. Nyt käsiteltävässä asiassa puuttuu sitä vastoin asianmukaisesti julkistettu perusvelvoitekin.

80. Lisäksi on todettava, että asetuksen N:o 2454/93 199 artiklan 1 kohdassa ei edellytetä ainoastaan oikeita tietoja vaan siinä asetetaan myös velvollisuus, joka koskee liiteasiakirjojen todistusvoimaisuutta ja *kaikkien* tavaroiden asettamisesta asianomaiseen tullimenettelyyn seuraavien velvoitteiden täyttämistä. Se, että taloudellisen toimijan on ilman muuta lähdettävä siitä, että se vastaa itse asiakirjojen todistusvoimaisuudesta [49] silloinkin, kun se ei itse kykene arvioimaan tätä, ei ole ilmeistä. Joka tapauksessa vaikuttaa siltä, että ilman asianmukaista julkistamista on mahdotonta, että se voisi tuntea luotettavasti kaikki tavaroiden asettamisesta asianomaiseen tullimenettelyyn seuraavat yhteisön oikeuden mukaiset velvoitteet ja sitoutua niihin vastaavasti.

81. Tällä perusteella Latvian, Ruotsin, Slovakian ja Tšekin tasavallan näkemys on vakuuttava. Ne hylkäävät yksittäistapaukseen perustuvan arvioinnin, koska lain säännösten sovellettavuus ei saa lähtökohtaisesti riippua yksittäistapaukseen liittyvistä epätäsmällisistä olosuhteista. Lainsäädännön soveltaminen olisi näet sen vuoksi täysin ennakoimatonta. Varsinkaan yksityiset eivät kykenisi enää saamaan selville, milloin heitä vastaan voidaan vedota tiettyihin oikeussääntöihin ja milloin ei. Oikeusvarmuutta ei tällä tavoin enää täytettäisi.

82. Myös viranomaisilla olisi vaikeasti hoidettavissa oleva tehtävä. Sen sijaan, että ne kykenisivät toimimaan tarkoitetulla tavalla ja valtuuksiaan vastaavien selvien säännösten mukaisesti, niiden pitäisi lisäksi jokaisessa yksittäistapauksessa tutkia, voitaisiinko asianomaista vastaan häneen liittyvien erityisten seikkojen perusteella vedota yhteisön oikeussääntöihin, joita ei ole vielä julkistettu asianmukaisesti hänen virallisella kielellään. Tällä lisärasitteella on nimenomaan liittymisen jälkeen erityinen merkitys, koska uuden jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset joutuvat tuolloin niille uusien säännösten vuoksi vastaamaan suuriin vaatimuksiin. [50]

83. Tilannetta on mahdollisesti arvioitava toisin silloin, jos unionin kansalaiset vetoavat heidän kannaltaan edullisiin säännöksiin mutta samassa yhteydessä kiistävät sen, että

49 – Vrt. yhdistetyt asiat C-153/94 ja C-204/94, Faroe Seafood ym., tuomio 14.5.1996 (Kok. 1996, s. I-2465, 115 kohta) ja asia C-97/95, Pascoal & Filhos, tuomio 17.7.1997 (Kok. 1997, s. I-4209, 57 kohta).

50 – Tätä kuvaa edellä alaviitteessä 8 mainittu asia Oryzomyli Kavallas v. komissio, joka koski Kreikan liittymistä.

heihin voitaisiin soveltaa epäedullisia säännöksiä. Tätä puoltaa asiassa Stichting ROM-projecten äskettäin annettu tuomio.[51] Yhteisöjen tuomioistuin hylkäsi kyseisessä asiassa sen, että yksittäistä yhteisön tukien saajaa vastaan voitaisiin vedota säännöksiin, joita ei ollut annettu sille tiedoksi, mutta asetti tälle kuitenkin vilpittömän mielen noudattamista koskevan edellytyksen.[52] Kyseessä olivat sellaisen tuen myöntämisedellytykset, jotka oli annettu tiedoksi ainoastaan asianomaiselle jäsenvaltiolle mutta ei tuensaajille. Tämä menettelytapa tulee kyseeseen erityisesti joihinkin vähäisiin hankkeisiin liittyvän suoritusten hallinnoinnin yhteydessä.

84. Nyt käsiteltävässä asiassa ei ole kuitenkaan mitään viitteitä siitä, että Skoma-Lux olisi vedonnut omalta kannaltaan edullisiin säännöksiin. Kyseessä ovat pikemminkin velvollisuudet, joita syntyy valtion suorituksista riippumatta ja lukuisissa tapauksissa.

85. Ei ole näin ollen näkyvissä mitään sellaista seikkaa, joiden perusteella kyseisiin yhteisön oikeussääntöihin voitaisiin vedota Skoma-Luxia vastaan.

6. Välipäätelmä

86. Liittymisasiakirjan 2 artiklan toisesta lauseesta seuraa, että asetuksen N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä annetun asetuksen N:o 2454/93 199 artiklan 1 kohtaan voidaan liittymisasiakirjan 58 artiklan toisen virkkeen mukaan vedota uusien jäsenvaltioiden kansalaisia vastaan vasta sen jälkeen, kun se on ensin julkistettu asianmukaisesti heidän omalla virallisella kielellään.

V Tuomion vaikutusten rajoittaminen

87. Latvian, Puolan, Slovakian ja Tšekin tasavallan hallitukset vaativat tuomion vaikutusten rajoittamista tulevaisuuden osalta. Ne ehdottavat, Slovakiaa lukuun ottamatta, kuitenkin jo vireillä olevia menettelyjä koskevaa taannehtivaa poikkeusta.

88. Yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan tulkinnalla, jonka yhteisöjen tuomioistuin EY 234 artiklassa sille annettua toimivaltaa käyttämällä antaa yhteisön oikeussäännölle, selvennetään ja täsmennetään kyseisen oikeussäännön merkitystä ja ulottuvuutta niin, että yhteisöjen tuomioistuimen tulkinnasta ilmenee, miten tätä oikeussääntöä täytyy tai olisi täytynyt tulkita ja soveltaa sen voimaantulosta lähtien. Tästä seuraa, että tuomioistuimet siis voivat ja niiden täytyy soveltaa näin tulkittua sääntöä myös oikeussuhteisiin, jotka ovat syntyneet ja jotka on perustettu ennen tulkinta-

51 – Mainittu edellä alaviitteessä 22.

52 – Mainittu edellä alaviitteessä 22, tuomion 31 kohta.

pyyntöä koskevaa tuomiota, jos edellytykset kyseisen oikeussäännön soveltamista koskevan asian käsittelylle toimivaltaisissa tuomioistuimissa muuten täyttyvät. [53]

89. Asianomaisilla on näin ollen lähtökohtaisesti mahdollisuus vedota yhteisöjen tuomioistuimen jostain säännöksestä antamaan tulkintaan vilpittömässä mielessä perustettujen oikeussuhteiden pätevyyden kyseenalaistamiseksi. Yhteisöjen tuomioistuin voi rajoittaa tätä mahdollisuutta ainoastaan poikkeustapauksissa yhteisön oikeusjärjestykseen kuuluvaa yleistä oikeusvarmuuden periaatetta soveltaen. Jotta tällainen rajoittava päätös voitaisiin tehdä, kahden olennaisen edellytyksen, eli asianomaisten vilpittömän mielen ja vakavien vaikeuksien uhan, on täytyttävä. [54]

90. Yhteisöjen tuomioistuin on käyttänyt tällaista mahdollisuutta silloin, kun vakavia taloudellisia seurauksia saattaa aiheutua erityisesti sen vuoksi, että oikeussubjektit ovat perustaneet vilpittömässä mielessä suuren määrän oikeussuhteita sellaisen lainsäädännön perusteella, jonka oletettiin olevan pätevästi voimassa. Lisäksi yksityiset oikeussubjektit ja kansalliset viranomaiset olivat kyseisissä tapauksissa toimineet yhteisön oikeuden vastaisesti sen rohkaisemina, että yhteisön oikeussääntöjen merkityksestä on ollut objektiivista ja huomattavaa epävarmuutta, johon jäsenvaltioiden tai komission toiminta oli mahdollisesti myötävaikuttanut. [55]

91. Latvia, Puola ja Tšekin tasavalta vetoavat mahdollisiin raskaisiin taloudellisiin seurauksiin, joita ehdotetun ratkaisun rajoittamattomasta soveltamisesta aiheutuisi, sekä asianomaisten jäsenvaltioiden vilpittömään mieleen.

92. Raskaiden taloudellisten seurausten mahdollisuus on olemassa. Useimmissa uusissa jäsenvaltioissa ei olisi useita kuukausia kestäneen ajanjakson aikana voitu vedota yhteisön oikeudesta välittömästi johtuviin velvollisuuksiin yksityisiä vastaan. Siltä osin kuin kyseisiä päätöksiä ja menettelytapoja ei ole vielä riitautettu tuomioistuimessa, ne, joita asia koskee, voivat vedota tähän seikkaan. Ei ole mahdotonta, että tämä vaikuttaa laajemmin tullivaateisiin, tullioikeudellisiin sakkoihin tai muihin maksuihin.

53 – Asia 24/86, Blaizot, tuomio 2.2.1988 (Kok. 1988, s. 379, Kok. Ep. IX, s. 339, 27 kohta); asia C-415/93, Bosman, tuomio 15.12.1995 (Kok. 1995, s. I-4921, 141 kohta); asia C-347/00, Barreira Pérez, tuomio 3.10.2002 (Kok. 2002, s. I-8191, 44 kohta); yhdistetyt asiat C-453/02 ja C-462/02, Linneweber ja Akritidis, tuomio 17.2.2005 (Kok. 2005, s. I-1131, 41 kohta) ja asia C-402/03, Skov ja Bilka, tuomio 10.1.2006 (Kok. 2006, s. I-199, 50 kohta).

54 – Asia C-57/93, Vroege, tuomio 28.9.1994 (Kok. 1994, s. I-4541, 21 kohta); asia C-104/98, Buchner ym., tuomio 23.5.2000 (Kok. 2000, s. I-3625, 39 kohta); asia C-372/98, Cooke, tuomio 12.10.2000 (Kok. 2000, s. I-8683, 42 kohta); edellä alaviitteessä 53 mainittu asia Linneweber ja Akritidis, tuomion 42 kohta ja edellä alaviitteessä 53 mainittu asia Skov ja Bilka, tuomion 51 kohta.

55 – Yhdistetyt asiat C-197/94 ja C-252/94, Bautiaa ja Société française maritime, tuomio 13.2.1996 (Kok. 1996, s. I-505, 48 kohta), jossa viitataan asiassa C-163/90, Legros ym., 16.7.1992 annettuun tuomioon (Kok. 1992, s. I-4625, Kok. Ep. XIII, s. I-53, 30 kohta ja sitä seuraavat kohdat).

93. Yhteisöjen tuomioistuimen ei tarvitse nyt käsiteltävän asian yhteydessä selvittää sitä, kuka vastaisi näistä seurauksista ja kenen kannettavaksi ne näin ollen pitäisi asettaa, yhteisön vai uusien jäsenvaltioiden. Mikäli tämä pitäisi jatkossa tutkia, pitäisi varmasti ottaa huomioon, että – kuten useat asian käsittelyyn osallistuneet jäsenvaltiot esittävät – liittymisasiakirjan 2 ja 58 artiklassa asetetaan uudet jäsenvaltiot vaikeaan tilanteeseen. Niitä yhteisön säännöstö sitoo, ja niiden on siten pantava se täytäntöön. Ne voivat sitä vastoin vedota siihen kansalaisiaan vastaan vasta sen jälkeen, kun se on julkistettu asianmukaisesti. Julkistaminen on kuitenkin yhteisön tehtävä. Tästä seuraa, että ensi arviolta vastuu on yhteisöllä. [56]

94. Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan ennakkoratkaisupyynnön johdosta annetusta tuomiosta jäsenvaltiolle mahdollisesti aiheutuvat taloudelliset seuraukset eivät sellaisenaan oikeuta rajoittamaan kyseisen tuomion ajallisia vaikutuksia. [57] Saman täytyy päteä siltä osin kuin taloudelliset seuraukset tulevat yhteisön kannettavaksi.

95. Tämän lisäksi on kyseenalaista, voidaanko tässä tapauksessa olettaa niiden, joille aiheutuu seurauksia, eli jäsenvaltioiden ja yhteisön, olleen vilpittömässä mielessä. Komissio ja oikeudenkäyntiin osallistuneet jäsenvaltiot esittävät perustellusti olemassa olevan oikeuskäytännön perusteella, että yhteisön säännöstöön perustuviin yhteisön oikeuden mukaisiin velvollisuuksiin voidaan vedota uusissa jäsenvaltioissa asianomaisia vastaan vasta sen jälkeen, kun asianomaiset säännökset on julkaistu virallisen lehden erityispainoksessa.

96. Eroja on ainoastaan siltä osin kuin osittain – erityisen painokkaasti Viron ja Puolan hallitusten taholta – esitetään, että kansalaista vastaan voitaisiin erityisesti sen perusteella, että säännökset on julkaistu internetissä, ja yksittäistapaukseen liittyvien seikkojen perusteella kuitenkin vedota tiettyihin velvollisuuksiin. Tällainen poikkeustapauksiin perustuva soveltaminen ei ole kuitenkaan omiaan osoittamaan, että velvollisuuksien soveltamiskelpoisuuden osalta olisi vallinnut vilpitön mieli, ennen kuin virallisen lehden erityispainokset olivat ilmestyneet.

97. Nyt käsiteltävässä asiassa ei myöskään ole esitetty mitään sellaista, jonka perusteella olisi mahdollista olettaa, että vilpitön mieli olisi ollut olemassa yhteisön säännöstön julkaisemisen oikea-aikaisuuden osalta. On tosin myönnettävä, että tämä julkaiseminen oli suuri vaatimus, mutta tästä olisi pitänyt alun perin tehdä välttämättömät päätelmät. Oikea-aikaiselle julkaisemiselle olisi voitu asettaa suuremmat vaatimukset tai vastaava siirtymäsäännös olisi voitu ottaa

56 – Vrt. jäsenvaltion jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämisen osalta edellä alaviitteessä 22 mainittu asia Stichting ROM-projecten, tuomion 33 kohta.

57 – Asia C-184/99, Grzelczyk, tuomio 20.9.2001 (Kok. 2001, s. I-6193, 52 kohta); asia C-209/03, Bidar, tuomio 15.3.2005 (Kok. 2005, s. I-2119, 68 kohta) ja asia C-313/05, Brzeziński, tuomio 18.1.2007 (Kok. 2007, s. I-513, 58 kohta).

liittymisasiakirjaan, esimerkiksi siten, että olisi käytetty luotettavaa internetissä julkaisemista.

98. Yhteisöjen tuomioistuimen ei tästä syystä pitäisi rajoittaa tuomion vaikutuksia tässä tapauksessa.

VI Ratkaisuehdotus

99. Tästä syystä ehdotan yhteisöjen tuomioistuimelle, että tämä antaisi ennakkoratkaisupyyntöön seuraavan vastauksen:

1) Tšekin tasavallan, Viron tasavallan, Kyproksen tasavallan, Latvian tasavallan, Liettuan tasavallan, Unkarin tasavallan, Maltan tasavallan, Puolan tasavallan, Slovenian tasavallan ja Slovakian tasavallan liittymisehdoista ja niiden sopimusten mukautuksista, joihin Euroopan unioni perustuu, tehdyn asiakirjan 2 artiklan toisesta lauseesta ja 58 artiklan toisesta virkkeestä seuraa, että asetuksen N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä annetun asetuksen N:o 2454/93 199 artiklan 1 kohtaan voidaan ennakkoratkaisupyynnössä kuvatuissa olosuhteissa vedota näiden uusien jäsenvaltioiden kansalaisia vastaan vasta sen jälkeen, kun se on ensin julkistettu asianmukaisesti näiden jäsenvaltioiden virallisella kielellä.

2) Se, että asetusta ei ole julkaistu tietyillä virallisilla kielillä, ei kyseenalaista sen pätevyyttä. Tästä syystä tämä seikka ei sellaisenaan aiheuta asiaa käsittelevälle tuomioistuimelle ennakkoratkaisupyynnön esittämistä koskevaa velvollisuutta.